

Landbrugskolonierne for fattige Børn

have udsendt Beretning for 1901—02, der indledes med et Tilbageblik over de 10 Aar, der er gaaet, siden deres nuværende Formand, Etatsraad J. Chr. Lembcke, og hans i 1899 afdøde Hustru lagde Grunden til denne Institution.

Stiftelsens Opgave er — som det maaske er bekendt — den at antage sig Børn fra daarligt stillede Hjem og anbringe dem i Kolonier paa dertil egnede Landejendomme, for saa gennem en kyndig og samvittighedsfuld Opdragelse at danne dem til gode og arbejdsdygtige Samfundsborgere.

Det er en glædelig Kendsgerning, at vor Tids Filantropi i højere og højere Grad kommer Børnene til gode. Fremtiden hører dem til, og dersom Børneforbrydelsernes Flod stadig faar Lov til at stige, saadan som den har gjort i den sidste Menneskealder, da vil den til sidst gaa over alle Bredder og rive alt for mange Samfundsværdier med sig.

Det er et forebyggende Arbejde, Landbrugskolonierne have taget op. De have gjort det i Erkendelsen af, at det er for sent at kaste Brønden til, naar Barnet er druknet. Det vil desværre altid vise sig vanskeligt at redde det Barn, der allerede har gjort Bekendtskab med Udskejelser; mange Gange vil det vise sig aldeles umuligt. Men naar Barnet opdrages i en tidlig Alder, saa at det onde endnu ikke kan have fæstnet sig i dets Sind, da vil det være muligt at lede det saaledes, at det vil elske det gode og øve det gode Livet igennem.

Derfor have Landbrugskolonierne fastsat det som en ufravigelig Bestemmelse, at Barnet ved Optagelsen ikke maa være over fire Aar.

Det er et levende Ønske og Haab, at Børnene skulle kunne slutte sig til det ny Hjem og lære at betragte Forstanderen og hans Hustru som Far og Mor, og det vil bedst kunne lykkes, naar de ikke have tydelige Erindringer om deres oprindelige Hjem, saadan som større Børn jo altid ville have, enten nu dette Hjem har været godt eller daarligt.

Derfor er Overholdelsen af denne lave Aldersgrænse et af Landbrugskoloniernes Hovedprincipper. Men som de ønske at modtage Børnene tidligt, saaledes holde de ogsaa fast paa dem, indtil de virkelig ere saa store, at de kunne staa paa deres egne Ben. De slippe ikke Børnene, før disse have naaet Attenaarsalderen. I de fjorten Aar, der saaledes mindst ville være levnede til Opdragelsen, vil det sikkert lykkes Landbrugskolonierne at bibringe Børnene det, der er Opdragelsens Maal: Guds frygt og Menneskekærlighed, Respekt for hæderligt Arbejde og Dygtighed til at tage Livskampen op.

Mod dette Maal stiler hele det daglige Liv paa Kolonierne. Man søger at opelske alt det gode hos Børnene: Kærlighed til deres Skaber, Hjælpsomhed mod Mennesker, Nænsomhed over for Dyr. Man lærer dem, at Nøjsomhed bringer Rigdom, og at Arbejdet adler Manden.

Og naar de saa endelig forlade Kolonien med fæstnet Karakter og dygtiggjorte til den Landbrugsvirksomhed, de uddannes til, lover man dem, at man, hvis de ved Flid og Sparsommelighed vise sig værdige dertil, vil hjælpe dem til at erhverve en Ejendom, saaledes, at de forblive knyttede til Landbruget. Naar saaledes der af det hjemløse, fattige Barn er blevet en dygtig, selvejende Husmand, er Landbrugskoloniernes Gerning med den enkelte først endt.

Landbrugskolonierne have da ogsaa i de forløbne Aar faaet meget at takke for. Ikke alene have mange private

Bidragydere støttet dem baade med meget betydelige som mindre Gaver, men ogsaa det offentlige har ved at træde hjælpende til anerkendt det samfundsnyttige Arbejde, der øves. Vi skulle her blot nævne det kongelige Landhusholdningsselskab, Hedeselskabet og Vallø Stift; desuden have mange Kommuner tegnet sig for Bidrag, ligesom Staten giver et fast aarligt Tilskud af 5000 Kr.

For disse Midler er det lykkedes at oprette 3 Kolonier, hvoraf den ældste har været i Virksomhed siden 1894, de 2 andre siden 1899, og om kort Tid vil der blive oprettet to til — en paa en nylig skænket Gaard i Ubberød ved Hørsholm og en anden paa Løvstrupgaard i Ringkøbing Amt, hvor der allerede i Forvejen findes en Koloni. Indtil nu have Landbrugskolonierne haft 59 Børn fra alle Landets Egne under deres Varetægt.

Men der findes endnu utrolig mange fattige Børn, der sukke efter et Hjem. Der er endnu Brug for mange Gange flere Kolonier, end der alt er oprettet. Derfor rette vi en indtrængende Opfordring til alle, der have Forstaaelse af Samfundets Nød, og som gerne ville være med til at afhjælpe den, om at yde Landbrugskolonierne for fattige Børn deres Støtte.

Det er en stor og god Gerning at sprede Glæde i Børnesindene og redde for Samfundet de mægtige Værdier, som Børnene jo ere. Vi gentage det: det er en stor og god Gerning, og ingen bør holde sig tilbage fra at være med i den. Ethvert Bidrag modtages med Glæde.

Vi rette vor Opfordring til alle, der selv have Børn i et lykkeligt Hjem. Og vi kalde paa alle dem, der, maaske fordi de selv ingen Børn have, netop kunde have dobbelt Lyst og Raad til at hjælpe andre. Vi rette vor Opfordring, indtrængende og alvorligt, til alle, der have Villie og Evne til at hjælpe.

Landbrugskolonierne for fattige Børn have Kontor Raadhusstræde 15, København.